

brejdelser for, at vi søgte at tiltrække de bedste Skatteydere, som var langt gunstigere stillede efter den gamle end efter den nye Ordning. Vi skred derfor straks til at anmode Indenrigsministeriet om Tillælselse til at ændre vor Skattevedtægt, saaledes at den kom i Overensstemmelse med den københavnske. Ministeriet godkendte ganske de Betragtninger, vi gik ud fra, og var derfor ogsaa villigt til at komme os i Møde. Ministeriet erklærede sig villigt til at stadfæste en forandret Skattevedtægt for Frederiksberg, som var i Overensstemmelse med den københavnske, men selvfølgelig maatte en Begrænsning gøres, man kunde ikke stadfæste denne Skattevedtægt, uden for saa vidt som den holdt sig indenfor Rammerne af den Lov, under hvilken Frederiksberg levede. Det kunde nu lade sig gøre paa Skattestigens allerfleste Trin, det kunde lade sig gøre paa dem alle undtagen paa det allerhøjeste. Det højeste Trin for det københavnske Grundbeløb er som bekendt 6 pCt., men en Udregning gav til Resultat, at hvis Frederiksberg skulde blive indenfor den kommunale Skattelovs Rammer, kunde vi ikke naa op til mere end 5,34 pCt. som det højeste Grundbeløb. Det var noget, vi den Gang fandt os i, vi fandt os forholdsvis roligt deri, thi vi maatte antage, at der her kun var Tale om en teoretisk Mangel. Forholdet var nemlig det, at et Grundbeløb af mere end 5,34 pCt. kom kun til Anvendelse for Folk, der havde fra 2—300,000 Kr. i Indtægt om Aaret og op efter, og vi havde den Gang ingen af den Slags Folk og ventede heller ikke nogen Sinde at faa dem. Vi har derfor ogsaa i nogle Aar levet meget lykkeligt under denne teoretisk mangelfulde Skatteprocent uden at have følt praktiske Vanskeligheder derved, men Sagen har stillet sig noget anderledes under Krigsforholdene, idet Indtægterne paa mange Punkter har vist sig at være stigende, og nogle Borgere har haft overordentlig store Indtægter. Det har især regnet paa Præsten, København, men det har ogsaa dryppet paa Degnen, Frederiksberg. Vi har nogle Borgere, som har et Par Hundrede Tusinde Kroner eller mere i Indtægt om Aaret, og Kommunen gaar nu altsaa Glip af en Skat fra disse Mennesker, som de maatte have betalt, hvis de havde boet i København. Der er jo ikke nogen som helst Grund til, at disse allerbedst stillede Medborgere skulde have en billigere Skat til Opholdskommunen, naar denne er Frederiksberg, end naar den er København. Da der nu er fundet en Lejlighed, saa har Frederiksberg Kommune meget ønsket at

blive sat i Stand til at overvinde den Hindring, som den kommunale Skattelov lægger i Vejen for helt at følge København, altsaa faa Tilladelse til i det hele at ligne efter den københavnske Skala, saaledes at det højeste Grundbeløb bliver 6 pCt. I Udvalget har man været enig om at vise denne Imødekommen, og den højtærede Minister har sluttet sig dertil. Jeg tillader mig at bringe saavel den højtærede Minister som mine Kolleger i Udvalget baade Kommunens og min egen Tak derfor, og jeg tør haabe, at det høje Ting, uanset de Meningsforskelligheder, der ellers var om dette Lovforslag, vil være villigt til at slutte sig dertil.

Den fungerende Ordfører (Jørgen Berthelsen): Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at der ved Trykningen af Ændringsforslag Nr. 5 er sket en Fejl, som jeg først har faaet Meddelelse om nu. Den bestaar i, at det faar Udseende, som om de Herrer (Christiansen, Lewinsky og Vejstrup er Medforslagsstillere af Ændringsforslag Nr. 5. Det er de dog ikke til Ændringsforslag Nr. 5, men kun til Nr. 4.

Maa jeg saa have Lov til at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 5 og henvende dem til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen). Naar vort Flertal er gaaet med til at stille en Ændring om, at 2,500 Kr. skal ændres til 3,500 Kr.; saa er det, fordi, som det for øvrigt fra flere Sider og med fuld Føje er sagt, at den Gang Lovforslaget, navnlig den Gang Kommissionsbetænkningen blev udarbejdet, var 2,500 Kr. maaske nok et passende Beløb, men alle maa vist indrømme, ogsaa det ærede Medlem, at naar der i det hele taget er Grund til at fastsætte et Fradrag, saa er 3,500 Kr. nu ikke mere, end 2,500 Kr. var den Gang.

Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse rette en Henvendelse til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), der saa stærkt paataaler, at Bestyrelsesmedlemmer og Repræsentantskabsmedlemmer ikke maa have Lov til at komme med, at det Flertal, hvortil jeg hører, egentlig har haft den Opfattelse, at den Ændring, vi har foreslaaet under Nr. 4, var en tilstrækkelig Imødekommen overfor det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds. Og jeg skal tilføje, at hvis vort Ændringsforslag under Nr. 4 ikke bliver vedtaget, saaledes at Bestyrelsesmedlemmer og Repræsentantskabsmedlemmer gaar ud, saa tror jeg, at vi vil faa adskillige Navneforandringer, for det kan saa udmærket godt betale sig for Folk at op-